

Şair mərdanəliyi

Esse

39-da doğulub, 37-də - fərqli fikirlilərin, qırğın ilində qətlə yetirilən Vaqif Səmədoğlu da daima hərəkətdə olan dünyanın gedişindən şübhələndi. Sonra gördü ki, Nuh gəmisindən daha nəhəng olan bu dünya qan tökənlə həyat bəxş edənə, diktatorla demokrata, kamil ilə nadana - hamıya eyni qonaqpərvər ev sahibi kimi, qoynunda yer verir. Belə anti-humanist baxışla barışmayan şair mərd-mərdanə bəyan elədi: «Dayandırın Yer kürəsini, düşmək istə-

Xalq şairi Vaqif Səmədoğlunun əziz xatirəsinə

yirəm». Bu qənaət, bu qərar o demək idi ki, ey təyyarə-dünya, ey gəmi-dünya, ey qatar-dünya, mən sənənlə yol yoldaşı ola bilmərəm. Mənim ikilikdən uzaq olan amalım başqadır.

Dünya şairi eşitmədi, ikili fikrindən dönməyərək hərəkətini davam etdirdi.

Şair də sözünə sahib durdu, özünü hərəkətdə olan vaqondan atan sərnəş kimi, tərək etdi bu sözəbaxmaz qatarı.

Bu xasiyyət Vaqif Səmədoğlunun şəxsiyyətində, yaradıcılığında son ana qədər yaşadı. O, sənətə yüklənib ictimai-siyasi həyatın içindən keçib forma-

laşmış, müdrikləşmişdi. Heç vaxt barışmazlarını məhv etmək niyyətində olmamışdı. Onun yerdəki qarşı tərəflə sözü tutmamışdı, könüllü olaraq həmin məkandan üz çevirmişdi.

Bu dünya alt və üst mərtəbəsi olan evə bənzəyir. Bir müddət üst mərtəbədə yaşayandan sonra alt mərtəbəyə köçürsən - Vaqif Səmədoğlu kimi.

Vaqif kimi, sənətkarlar həyatın qəbir evini - alt mərtəbəsini üst mərtəbəyə - əbədi yaşam mərtəbəsinin fəvqünə yüksəldə bilirlər.

Qərib MEHDİ

29 yanvar 2015